

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Kontantvurdering) [af Brixtofte m.fl.].

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 26. maj 1976).

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter skriftligt besvaret en række spørgsmål.

Der er af to mindretal stillet nogle ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Efter mindretallets opfattelse er det ikke lykkedes at tilvejebringe fornøden klarhed over kontantmetodens praktiske anvendelighed. Uklarheden er blevet større, fordi forslagsstillerne kort tid før udvalgsarbejdets afslutning har fremsat ændringsforslag om, at kontantmetoden også skal anvendes ved ansættelsen af grundværdien. Det rejser bl. a. væsentlige uafklarede problemer om grundværdiernes ansættelse på kontantbasis, bl. a. for land- og skovbrugsejendomme, ligesom det ikke er afklaret, i hvilket omfang erfaringerne med hensyn til pris- og prioriteringsforhold for ubebyggede grunde kan overføres til andre ejendomsgrupper.

Følgen heraf kan blive en uønskelig mangel på stabilitet i lovgivningen, da uforudsete problemer kan give anledning til, at de foreslåede vurderingsregler på ny må ændres ved de vurderinger, der følger efter den 16. almindelige vurdering.

Endelig foreligger der ikke fyldestgørende oplysninger om omfanget af de administrative og udgiftsmæssige konsekvenser af forslagens gennemførelse.

Der knytter sig endvidere væsentlige uafklarede problemer til den samtidig foreslåede ændring, hvorefter de såkaldte familiesalg skal indgå i det grundlag, der bestemmer værdiniveauet. Dette ændringsforslag har ikke nogen nødvendig sammenhæng med et lovforslag, der går ud på at indføre kontantvurderingsprincippet.

Mindretallet finder det helt uacceptabelt, at der ikke er taget stilling til de problemer om en omfattende følgelovgivning, som må tages op, hvis lovforslaget vedtages. Gennemføres kontantvurderingsprincippet, vil det f.eks. ikke være rimeligt, at pantegæld i fast ejendom kan fradrages med sit pålydende beløb ved opgørelsen af den skattepligtige formue. En lovregel, der skulle hindre dette, måtte gå ud på, at den enkelte skatteyder kun kan fradrage et beløb, der svarer til kursværdien af hver enkelt gældspost i ejendommen. Tanken om en sådan regel rejser væsentlige praktiske problemer. Statsskattedirektoratet har i redegørelser til udvalget nævnt en række andre områder, hvor spørgsmålet om en følgelovgivning i givet fald må tages op til overvejelse.

Gennemføres kontantvurderingsmetoden, vil det i væsentlig grad forrykke grundlaget for den kommunale og amtskommunale ejendomsbeskatning. Det vil endvidere give væsentligt ændrede forudsætninger for overvejelserne om kommende lovgivning vedrørende boligudgiftsberegningen. De her omtalte problemer bør droftes i en bredere sammenhæng, hvori bl. a. de indkomstpolitiske overvejelser indgår. Mindretallet må anse det for uheldigt, om lovforslaget gennemføres løsrevet fra den omtalte sammenhæng.